

dve plevici, ki sta se prehranjevali na manjšem položju ob robu bazena. Takoj sem ugotovil, da opazujem popolnoma odrasla osebka v svatovskem perju, kar pa spričo v soncu bleščeče se bronasto rjave in temno zelene barve trupa ter svetlega kljuna obeh plevic niti ni bilo težko. Pri prehranjevanju sta zabadali dolge kljune po celotni dolžini v mehko blato in pri tem sunkovito stresali z glavo. Po nekaj minutah ogledovanja sem se pričel plevicama previdno bližati, z namenom, da bi napravil še kakšno fotografijo. Približal sem se jima na razdaljo približno 30 metrov, nakar sta poleteli. Napravili sta nekaj krogov nad bazeni in se nato ponovno spustili na tla na drugem koncu bazena. Tukaj ju nisem hotel več vznemirjati, ampak sem se raje odpravil naprej, v mislih vesel svojega prvega srečanja s to vrsto v Evropi.

Opisano opazovanje je tudi prvo za območje reke Drave in dopolnjuje že tako precej obsežen spisek ornitofavne tega zanimivega področja. *Luka Božič, Pintarjeva 16, 2106 Maribor*

DUPLINSKA GOS *Tadorna tadorna*
COMMON SHELDUCK - 3 on 4th January 1998 at Ormoško jezero

V nedeljo 4. januarja 1998 sva bila s sinom že ob 7.30 uri zjutraj ob Ormoškem jezeru, ker sva hotela videti, v katero smer bodo letele gosi. Prejšnji večer so na jezero letele okrog 3 km severno od Središča, torej iz severovzhoda, 30. decembra pa so priletele iz severozahoda. Jutro je bilo toplo, a oblačno. Sin je pripravljaval teleskop, jaz pa sem pogledal z daljnogledom in med racami, le nekaj 100 m od našega obrežja, opazil dve malo večji plavajoči belkasti ptici, ki pa nista mogli biti ne zvonca ne čopasti črnici, ki jih je bilo precej na jezeru. Takoj ko je sin izostril teleskop, je ugotovil, da sta duplinski gosi. Popolnoma sva zanemarila kakih tisoč beločelih in njivskih gosi, zbranih v desnem zgornjem delu jezera. Prva jata se je dvignila ob 8.15, druga pa bo 8.45, in vse so, z običajnimi klici in med počasnim oblikovanjem večjih in manjših klinov, poletele proti severovzhodu. Midva sva še vedno opazovala

duplinski gosi, ki sta plavali v smeri, kjer so prej bile druge gosi. Ker je bilo lepo jutro, so po nasipu začeli hoditi sprehajalci, ki so naju toliko zmotili, da sva ptici, ki sta plavali v desni zgornji del jezera, izgubila. Potem sva preiskovala spodnji del in na nasprotnem obrežju, okrog 1.5 km niže, kot bi morali biti prej opazovani ptici, opazila še tretjo duplinsko gos.

Kljub neobičajno toplemu vremenu za ta letni čas je bilo na jezeru poleg gosi, ki so odletele, še okrog 2.500 ptic. Ugotovila sva 19 vrst, med katerimi je nujno omeniti še samca dolgorepe race *Anas acuta*. *Boris Kočevar, Kerenčičev trg 5, 2270 Ormož*

NEVESTICA *Aix sponsa*
WOOD DUCK - Male and female in January 1997 in Maribor

Nevestica je prikupna ameriška vrsta race, ki jo je človek v Evropi lahkomišelnost naselil na ribnike mestnih parkov in v živalske vrtove, pa tudi na hišnih dvoriščih različnih gojiteljev perutnine jo najdemo. Pri nas je takih primerov verjetno zelo malo, prav nasprotno podobo pa kaže Zahodna Evropa, kjer je naseljevanje tujerodnih vrst živali pred leti dobilo nerazumne razsežnosti, kljub pravnemu redu, na katerega se zahodnjaki tako radi sklicujejo. Ker ptiči letajo, je nevestica marsikje "pobegnila" in se pridružila jatam drugih rac, ki se pozimi selijo v južne predele Evrope.

V zimi 1996/97 se je nevestica pojavila tudi na Dravi v Mariboru. Skupaj s Francijem Janžekovičem sva ob tradicionalnem štetju vodnih ptic dne 11. januarja 1997 na Lentu prvič opazovala samico, tri dni kasneje pa tudi samca. Parček se je na Lentu zadrževal skoraj do konca januarja, verjetno tudi zaradi ugodnih prehranskih razmer in miru. Sprehajalci in obiskovalci Lenta namreč vodne ptice obilno in redno krmijo, tako se število prezimujočih mlakaric, lisk, sivk, čopastih črnici, različnih vrst galebov in labodov grbcev iz leta v leto povečuje. Nekateri labodi grbci so že povsem domači in pricaplajo na pločnik ter jedo kar iz roke.

28. januarja je bil opažen samo še samec nevestice; na Lentu se je zadrževal do 2. februarja. V Mariboru opazovani nevestici sta zagotovo ubežnici in tukaj prvič opazovani. *Franc Bračko, Gregorčičeva 27, 2000 Maribor*

BELOREPEC *Haliaeetus albicilla*
WHITE-TAILED EAGLE - Adult on 2nd
 January 1998 above the Drava river near Ormož

Dne 2.1.1998 sva se s sinom iz Središča ob Dravi že ob 9.00 uri odpravila na teren. Najprej sva pregledala stari tok Drave od meje s Hrvaško navzgor, potem pa sva se namenila na sever, da bi pogledala, ali so morda gosi na koruzišču. Preteklo jesen mi je uspelo izprositi od kmetijskega kombinata, da 200 ha velike njive niso v celoti preorali že jeseni, marveč so pustili 5 ha koruzišča, ki naj bi ga preorali šele marca. Ker ni bilo gosi, sva šla pogledat še k suhemu borovju, kjer sva večkrat videla črno žolno, ki jo zimski atlas za naš kvadrant ne omenja. Ko sva se z avtom pripeljala iz zahodne strani do omenjene velike njive, sva takoj, ko sva prišla iz za žive meje, zagledala na razdalji okrog 80 m ogromno ptico, ki je mirovala na prahi. Ko smo se spogledali, se je začela počasi dvigati. Takrat se ji je dobesedno zalesketal beli rep in s prostim očesom sva lahko videla pred mogočnimi deskastimi peruti mi štrleč debel kljun. Vsi belorepci, s katerimi sem se srečal v preteklem letu, so bili mlajši, ta pa je bil, glede na popolnoma bel rep, zrel osebek.

Istega dne sva šla popoldan še na Ormoško jezero, a je bilo zaradi vetra tako razburkano, da ptic ni bilo mogoče opazovati. V bazenih tovarne sladkorja pa sva našela 21 velikih belih čapelj *Egretta alba*. To je bilo do sedaj največje število. Zadnje dni decembra sva jih našela enkrat 9, drugič pa 13. *Boris Kočevar, Kerenčičev trg 5, 2270 Ormož*

VELIKI KLINKAČ *Aquila clanga*
SPOTTED EAGLE - Juvenile on 22nd
 March and adult on 28th December 1997
 at Medvedce near Pragersko

Velikega klinkača *Aquila clanga*, v srednji in severni Evropi le priložnostnega

gosta, ki gnezdi pretežno na območju zahodnega palearktika in se seli v severno Afriko in na Bližnji vzhod, sem imel v razmeroma kratkem časovnem obdobju priložnost videti kar dvakrat. Obe opazovanji sta z istega terena, z akumulacije Medvedce pri Pragerskem.

Prvič sem velikega klinkača opazoval 22. 3. 1997. Vreme je bilo tega dne zelo spremenljivo. Zjutraj je snežilo, kasneje deževalo, končno pa se je zjasnilo, posijalo je sonce, in takšen je bil tudi preostanek dneva. Velikega klinkača sem presenetil na zahodni strani akumulacije, ki je zaraščena z grmovjem in s pasovi črne jelše, ko je mirno sedel na manjšem drevesu. Mojo pozornost je vzbudil zaradi svoje velikosti, deluje namreč precej večje in "širše" od kanje *Buteo buteo*, in izrazito temne, črne barve. Pri podrobnem ogledu s teleskopom je bilo na močni glavi lepo videti velik kljun, ki je bil ob korenu živo rumen. Uživanja ob ogledovanju te veličastne ptice je bilo žal hitro konec, saj je klinkača začela napadati siva vrana *Corvus cornix*, ki se je že ves čas nad njim sumljivo spreletavala. Zato je s počasnimi zamahi vzletel, nadaljeval let tik nad vrhovi dreves čez akumulacijo in se usedel nekje sredi akumulacije v gost grm, kjer ga ni bilo mogoče več videti. V letu je bilo lepo videti široke peruti, primarna peresa so bila, kot je značilno za orle, močno razmaknjena. Zgornja in spodnja stran peruti je bila enotno temne, skoraj črne barve. Na zgornji strani peruti sta bili vidni beli progi. Bela lisa je bila tudi nad repom. Po teh značilnostih sem ga določil za mladosten osebek velikega klinkača.

Drugič smo velikega klinkača opazovali dne 28. 12. 1997, in sicer: Katarina Senegačnik, Luka Božič, Jakob Smole, Michael Tifenbach in avtor. V nasprotju s prvim opazovanjem je bila akumulacija tokrat izpraznjena. Vse značilnosti te vrste (velikost, velika glava, črna barva, veliki ukrivljeni kljun) je bilo lepo videti že, ko je osebek sedel na posušenem drevesu na vzhodnem delu akumulacije. Po vzletu je bilo na zgornji strani peruti, ob začetku primarnih letalnih peres, videti svetlejšo liso, ki se je nadaljevala v neizrazito belino črte na velikih krovcih nad sekundarnimi